

bejdere i Ulykkesforsikringsforeningen og for dem at betale de 5 Kr. kan fri sig selv for Ansvaret. Vil man gøre denne Lempelse i Forholdet, hvad Udvalget kan gaa med til, maa Udvalget foretrække, at det da bliver den for andre arbejdende Fisker, der selv har at indmelde sig i Foreningen, og som da kan forlange det erlagte Aarsbidrag refunderet af Arbejdsgiveren. Derved opnaas det, at Fiskeren selv har Ansvaret for, at han passer at blive Medlem af Foreningen, og derved undgaas det navnlig, at den for andre arbejdende Fisker kan blive stillet i det ulykkelige Tilfælde at være henvist til at erholde Forsikringsbeløbet hos en Arbejdsgiver, der er ude af Stand til at udrede det. De dertil sigtende Ændringer i Lovforslaget findes fremsatte under Nr. 1 og 5.

Ulykkesforsikringen gælder her i Landet bosiddende eller hjemmehørende Fiskere. Dette stemmer med Forstriften i Lov af 7de Januar 1898. Det vil ligeledes være i Analogi med denne, at Afgang til Forsikringen kun slaar aaben for saadanne, der udøve deres Virksomhed fra dansk Skib eller Fartøj. Det vil være rigtigt hertil udtrykkelig at søje den Bestemmelse, at Forsikringen efter nærværende Lov gælder, hvor der end findes, i danske eller fremmede Farvande; denne sidste Tilføjelse er fornøden, fordi Loven ellers ved sin Henviisning til Lov af 7de Januar 1898, der kun gælder for Ulykkestilsælde her i Landet, alene vilde blive gældende for Fiskeri i danske Farvande.

Med Hensyn til det saaledes anførte stilles Ændringsforslag Nr. 2.

Ændringsforslag Nr. 3 er en naturlig Følge af de fremhævede Forskelligheder imellem denne Lov og Loven af 7de Januar 1898. Ændringsforslaget under Nr. 4 tilfigter ligeledes kun en Tydeliggørelse af Lovforslaget.

Ved Lovforslagets § 4 henvises til Ordning igennem Vedtægt en Række Bestemmelser, som det kunde have været ønskeligt at træffe ad Lovgivningens Vej.

Dette gælder saaledes Foreningens Dannelselse og Medlemmernes Indtrædelse, hvor det er af største Vigtighed, at der ved Afdelingers Oprettelse, ved Omhu for Fiskernes Inddragelse under Forsikringen, ved Bestemmelser om Bidragenes lette Indkrævning, alt muligvis med nogen Medvirkning fra offentlige Myndigheders Side, gøres saa meget som muligt for, at Loven i sin fulde Udstrækning kommer Fiskerbefolkningen til gode. Men Udvalget skal dog blive staaende ved, at dette henvises til Vedtægt. Udvalget gør opmærksom paa, at der i Vedtægten maa træffes nøje Bestemmelse om Tiden for og Betydningen af Aarsbidragenes Erlæggelse, for at det ikke her, som ved anden Forsikring, skulde kunne ske, at en Oversiddelse af en enkelt Dag for Bidragets Erlæggelse ophævede Ketten efter Loven. Som en rimelig Ordning vilde kunne nævnes, at Forsikringen knyttedes til Aaret 1ste Januar til 31te December, at Forsikringsbidragene skulde erlægges eller opkræves i Løbet af Aarets første 3 Maanedre, og at det saaledes erlagte Bidrag gav Forsikring for hele Aaret. Udvalgets Opmærksomhed er bleven healet paa, at det tilige vil være fornødent, bl. a. ogsaa for ikke at aflære Lovgivningsmagten fra en senere mulig Forandring af Lovens Bestemmelser med Virkning for dem, der hidtil have svaret Bidrag til Foreningen, udtrykkelig at udtale, at Bidragets Erlæggelse giver Ketten kun for eet Aar ad Gangen. Disse Medlemmernes Rettigheder og Forhold maa ordnes ved Vedtægten. Det vil formentlig findes naturligt, at der herom gøres en udtrykkelig Tilføjelse til § 4. Herom stilles Ændringsforslag Nr. 6.

Ændringsforslagene under Nr. 7 til 12 tilfigte at samle i § 5 Angivelsen af forskellige Afvigelser fra Loven af 7de Januar 1898. Disse Afvigelser gælde selvfølgelig kun de Dele af den nævnte Lov, som overhovedet ere anvendelige paa Forsikringen efter nærværende Lov; dette er i Lovforslaget udtrykt ved Ordene „som ere anvendelige“ i Para-